

VETERÁNSKÁ ATLETIKA

ZPRAVODAJ SDRUŽENÍ VETERÁNŮ ČESKÉHO ATLETICKÉHO SVAZU

ČÍSLO 3 ZÁŘÍ 2025

34. ROČNÍK

Úvodní slovo

Sezóna se pomalu blíží do finále, ač se letní počasí stále ještě nevzdává. Ale kdo nechtěl sázet v tuzemské meteorologické loterii, vyrazí na slunnou Madeiru – ta bude nekorunovaným závěrem letošního Masters atletického dění. Pevně věřím, že všichni naši závodníci a závodnice se budou držet slov klasika „My vám ty medaile přivezeme!“. Držím palce.

Střídal jsem sestavování tohoto zpravodaje se sledováním dění na tokijském atletickém mistrovství světa. Když komentátoři mluvili o rekordech mistrovství, o které přišla naše atletická legenda Jarmila Kratochvílová, uvědomil jsem si, že prakticky v každém článku, který najdete na dalších stránkách, je zmínka o nějakém překonaném národním (veteránském) rekordu. Na jednu stranu je to potvrzení toho, jak výjimečnou osobností paní Jarmila byla, na druhou stranu doklad faktu, že se neustále zlepšujeme. Podrobněji se na statistiku našich rekordů podíváme v příštím čísle Veteránské atletiky.

V článku o mezinárodním utkání v Maďarsku, na kterém jsme solidními výkony potvrdili místo mezi nejlepšími (odhaduji, že jsme společně s Rakouskem jediné dva týmy, které nebyly nikdy horší než

bronzové), mě upoutala nenápadná zmínka o tom, že společná cesta i ubytování byly demonstrací týmového ducha. A uvědomil jsem si, že přesně to je to, co mě na veteránské atletice a těch akcích, kde se setkáváme ve větším počtu (národní mistrovství, mezinárodní šestiutkání, ale i větší veteraniády nebo memoriály), baví nejvíce. Ta „parta“, vědomí náležitosti ke komunitě. Vyrazit individuálně na závody může dnes kdokoli kdykoli, ale to setkávání se stejně zapálenými věkově zrajícími a zralými atlety a atletkami člověk na normálních závodech běžně nezažije (i když některé ligové soutěže v chůzi nebo hodu kladivem jsou masters atleti obsazeny víc než slušně). Udržujme si to, jakkoli se někdy individuální cesta autem na mezinárodní nebo rychlý odjezd z mistráků s vynecháním společenského posezení mohou zdát být časově (nebo jinak) výhodnější.

Ač neděláme zcela běžně, že bychom v našem zpravodaji gratulovali jubilantům nad rámec přehledu v závěru každého čísla, dovoluji si lehce zneužít svého postavení a udělat drobnou výjimku. Tonda Kábele oslavil krásných devadesát let. Pravděpodobně nejslavnější český veteránský atlet (řečeno s Jářou Cimrmanem „může se vám to nelíbit, můžete s tím i nesouhlasit, ale to je tak všechno, co s tím můžete dělat“). Na dotaz „Znáš nějakého veteránského atleta?“ je zdaleka nejčastěji odpověď variace na „takový ten bělovlasý, co vypadá jako indián, je na holky a byl v telce u Krause“ (Toničku, promiň). A tak i na tomto místě zopakuji „Tondo přejeme pevné zdraví a ať se na závodech setkáváme co nejčastěji!“.

**Přeji pěkný podzim,
Petr Suchomel, předseda**

12. Mezistátní šestiutkání IMAC 9. 8. 2025 Zalaegerszeg

V pátek 8. 8. ráno vyrazil autobus z Prahy přes Brno směr maďarský Zalaegerszeg, kde nás čekaly sobotní závody atletů 35+ z ČR, Chorvatska, Maďarska, Rakouska, Slovenska a Slovinska. Dva nejlepší muži a dvě nejlepší ženy z každé země měli poměřit své síly v každé disciplíně a snažit se nasbírat co nejvíce bodů pro svůj tým.

Jako každý rok byla i letos možnost jet s námi a závodit mimo bodování nebo s sebou vzít doprovod. Předpověď předvídala velké teplo a výjimečně i vyšla. V sobotu odpoledne teploměr na stadionu

ukazoval 35 stupňů Celsia ve stínu.

Jako jediný tým jsme přijeli společně autobusem a kdyby se měla hodnotit parta, soudržnost týmu a vůbec týmový duch, tak jsme jasnými vítězi.

Nakonec jsme skončili na krásném třetím místě, pouhých 8,5 bodů za druhými Maďary, pro které je to nejlepší umístění v historii IMAC a jistě si ho za organizaci zaslouží. Pro informaci, z dosavadních 12 utkání jsme byli dvakrát první (pokaždé zde u nás), devětkrát druhí za Rakouskem a jednou třetí, právě teď, přičemž naši muži dokonce skončili druhí s 231,5 body,

ženy třetí s 215 body. Bohužel, o druhé místo jsme přišli pravděpodobně proto, že z důvodu nedostatečné účasti v disciplíně skok o tyči ženy bylo organizátorem rozhodnuto, že se u žen nebude tyč bodovat. Dopředu bylo avizováno, že podmínkou bodování je účast alespoň jedné ženy u alespoň čtyř týmů. Nakonec byly naše holky samy a to nám hodně uškodilo.

Takže, první místo a putovní pohár pro vítěze šel tradičně do Rakouska (499,5 bodů), druhé místo Maďarsko (455 bodů), třetí Češi (446,5 bodů), čtvrté s velkým odskokem Slovinsko (256,5 bodů), páté Slovensko (252,5 bodů), což je moc hezký výsledek, protože Slovensko se k IMAC připojilo teprve před dvěma lety, a šesté Chorvatsko (189 bodů).

Na webu atletika-veterani.cz i na ATHLETICS MASTERS 35+ CZ jsou výsledky v pdf včetně výsledků po přepočtení koeficientem věku a bodové

ohodnocení jednotlivců i disciplín.

Můžete tak dobře vidět, kteří závodníci a které disciplíny nám vynesly nejvíce bodů. Titul nejlepší ženy našeho týmu získala Lenka Jančaříková za první místo ve štafetě 4x400 m, druhé místo v běhu na 1 500 m, třetí místo ve štafetě 4x100 m a páté místo v běhu na 5 000 m (v 35 °C !!!).

Titul nejlepšího muže převzal v mírně ovíněném stavu za podpory partáků Marek Volf za první místo v trojskoku a druhé místo ve skoku dalekém. Dále byl Marek připraven v případě potřeby běžet obě štafety, ale nakonec to nebylo potřeba. Příští rok by se mělo organizace ujmout Chorvatsko, termín ani přesné místo zatím nejsou známy. Celý tým byl skvělý, všichni závodníci se navzájem podporovali a užili jsme si spoustu legrace. Moc všem děkuji za vzornou reprezentaci, bylo to s vámi super a užívejte ještě léta!

Denisa Severová

Mistrovství ČR 2025 V BĚHU DO VRCHU Náchod 29. 6. 2025

Poslední červnovou neděli bylo u Zimního stadionu v Náchodě rušno. Sešlo se zde 65 mužů a 20 žen, aby zdolali 9 100 m dlouhou trať s převýšením 405 m z Náchoda na vrch Dobrošov, která byla současně mistrovstvím ČR veteránů v běhu do vrchu. Závod se uskutečnil za krásného letního počasí s teplotou kolem 30° C, což není pro běžce příliš milosrdné. Přesto všichni závodníci doběhli. Pořadatelé zajistili převoz ošacení závodníkům do cíle, kde před Jiráskovou chatou proběhlo vyhlášení výsledků, a také dobré občerstvení. Pořadatelé ocenili první tři veterány v každé kategorii a vyhlásili výsledky závodu v rámci Českého poháru v běhu do vrchu; navíc proběhla i tombola. Absolutní vítězkou se stala Linda Mrázková (1980) časem 48:50 min, v mužích Marek Fajfr (2006) časem 39:49 min. Závodníkům gratulujeme a pořadatelům ze Sportovního klubu Jízbice děkujeme za perfektní organizaci.

Mistři ČR Masters v běhu do vrchu 2025:

ŽENY

Ž35	Radka Krčíčková	49:07 min
Ž40	Ivana Duffová	1:02:06 h
Ž45	Linda Mrázková	48:50 min
Ž50	Alena Vogelová	58:45 min
Ž60	Jana Matyášová	52:13 min
Ž65	Šárka Pechková	1:06:11 h
Ž70	Blanka Paulů	56:09 min

MUŽI

M35	Jaroslav Tlapák	40:20 min
M40	Jan Jirka	51:01 min
M45	Jaroslav Šmíd	41:51 min
M50	František Fajfr	44:45 min
M55	Martin Vodrážka	43:59 min
M60	Rostislav Petráš	44:26 min
M65	Aleš Stránský	47:15 min
M70	Jaromír Šimůnek	52:02 min
M75	Miroslav Pullman	1:01:30 h
M80	Čestmír Vít	1:37:29 h

Slávka Ročňáková, delegát SV ČAS

MISTROVSTVÍ SVĚTA V HORSKÉM BĚHU

Meduno Valley 27.-31. 8. 2025 | vrchy třikrát jinak

Do malé italské vesničky Meduno v podhůří Dolomitů se na konci srpna vypravilo na 800 vrchařů z celého světa, běžců milujících hory a kopce. Také z České republiky přijelo hodně běžců – přihlásilo se nás celkem 34, z toho mnozí běželi i dva závody. Den, kdy jsme přijeli, nevypadal příjemně – nejprve malý deštiček a potom po slavnostním zahájení liják jako z konve, přšlo i v noci a navíc i na další den hlásili deště a bouřky. Měli jsme se na co těšit. No, naštěstí se deště druhý den Medunu vyhnuly jako zázrakem a ukázalo se i sluníčko. Počasí vydrželo a lepšilo se až do neděle, jen na dlouhé trati v sobotu některé běžce chvíli déšť potrápil, ale mnozí už byli v suchu v cíli.

V pátek 29. 8. se běžel závod vertikál – 5 km s převýšením 800 metrů. Tento závod běželo 506 běžců. Tady se podařilo zvítězit naší Janě Matyášové, která brala časem 47:56 min zlato. Z dalších umístění vybírám Evu Jiráskovou (12.) a Evu Klampflovou (14). V týmu ženy 60 let se holkám podařilo velmi těsně získat stříbrnou medaili. V kategorii 45 let si Linda Mrázková vyběhla stříbrnou medaili časem 43:56 min, v kategorii 65 let byla Šárka Pechková na vynikajícím 4. místě, v kategorii 35 let byla Irena Ambrožová 6., v mužích 60 let skončil Zdeněk Moravčík na 20. místě a v nejstarší kategorii 75 let doběhl Olda Šmída na 13. místě.

V sobotu 30. 8. pokračoval další závod, a to dálkový běh 34 km se stoupáním 1 850 metrů a stejně náročným klesáním. Závod běželo 340 běžců. Naše Linda Mrázková v kategorii 45 let znovu zabodovala a v druhém běžeckém závodě tady z toho bylo 3. místo časem 3:59,41 h. V neděli 31. 8. byl naplánován klasický běh nahoru a dolů, závod byl nakonec z důvodu bezpečnosti prodloužen na 15,3 km s převýšením 800 metrů. Na trať vyběhlo 605 běžců. Zaslouženou zlatou medaili v ženách 60 let opět brala naše Jana Matyášová v čase 1:24,45 h, další naše šedesátnice Hana Klampflová doběhla 9. a Eva Jirásková skončila 14. Tato trojice šedesátnic získala stříbrnou týmovou medaili. V kategorii 35 let skončila Irena Ambrožová na 4. místě, v kategorii 40 let Eva Hejnicová doběhla na 9. místě a Lenka Jančaříková v kategorii 55 let získala 7. místo. Z mužů na 9. místě doběhl v kategorii 55 let Rostislav Petráš.

Poslední den převzala štafetu pořádání World Masters Mountain Running Championships Česká republika zastoupená Karlem Šklíbou z Maratonstavu Úpice a tedy koncem června příštího roku bude Česká republika hostit sportovce celého světa na této významné sportovní události.

Budeme se těšit.

Libuše Vlachynská

MISTROVSTVÍ ČR V CHŮZI

2. srpna 2025 Brno

Místem konání Mistrovství ČR veteránů v chůzi na 10 km byl pěkně vyhlášený asfalt v areálu brněnského výstaviště a pořadajícím oddílem byla Moravská Slavia Brno. Naše mistrovství se konalo v rámci 4. kola chůze pro I. a II. ligu mužů a žen. Ve veteránských kategoriích závodilo rovných 40 mužů a žen v kategoriích 35–79 let v mužích a 35–64 let v ženách. Nejlepšího výkonu mužské soutěže dosáhl Martin Nedvídek (M50) z AC Rumburk, který prokráčel trasu za 47:05 min – jedná se o úplně nejlepší výkon soutěže, kdy žádné koeficienty nehrají roli. Druhý nejlepší veteránský výkon podal Michal Šandera (M45) ze stejného oddílu s časem 52:10 min a hned za ním se umístil náš skvělý a o 20 let starší chodec

Miloslav Lapka (M65) z TJ Sokol České Budějovice s výkonem 52:25 min. Nahlédneme do výsledků žen veteránek, kterých závodilo 14. Opět absolutně nejlepší výkon soutěže podala Lenka Borovičková (Ž50) z SK Nové Město nad Metují, která protнула cílovou rovinu za 1:03,14 h, hned za ní se mezi veteránkami, ale i celkově umístila Martina Netolická (Ž40) z AC Slovanu Liberec s časem 1:04,05 h a třetí mezi veteránkami a čtvrtá celkově byla Lenka Slabáková (Ž55) z Lokomotivy FOSFA Břeclav s časem 1:07,59 h. Všem moc gratuluju a smekám před vaší schopností vydržet, jít, neposkakovat, propínat a dojít.

Ivana Jíchová, delegát SV ČAS

MISTŘI ČR MASTERS V CHŮZI 10 KM 2025:

ŽENY

Ž35	Pavličková Lucie (AC Mladá Boleslav)	1:19:05 h
Ž40	Martina Netolická (AC Slovan Liberec)	1:04:05 h
Ž50	Borovičková Lenka (SK N. M. n. Metují)	1:03:14 h
Ž55	Slabáková Lenka (Lok. FOSFA Břeclav)	1:07:59 h
Ž60	Buřilová Blanka (SK Kotlářka Praha)	1:18:54 h

MUŽI

M35	Zajíc Jakub (TJ Sokol Kolín-atletika)	1:05:55 h
M40	Kozelka Antonín (TJ Sokol Hr. Králové)	59:53 min
M45	Šandera Michal (AC Rumburk)	52:10 min
M50	Nedvídek Martin (AC Rumburk)	47:05 min
M55	Konečný Karel (TJ Spartak Třebíč)	1:03:43 h
M60	Šolc Luděk (AC Mladá Boleslav)	1:02:36 h
M65	Miloslav Lapka (TJ Sokol Č. Budějovice)	52:25 min
M70	Kalát Josef (AK Bílina)	1:03:56 h
M75	Kovanda Jiří (TJ Lokomotiva Beroun)	1:16:01 h

10. MISTROVSTVÍ ČR VE VÍCEBOJÍCH

Litomyšl 30.–31. srpna 2025

Na konci prázdnin se o víkend 30.–31. 8. 2025 konalo jubilejní desáté Mistrovství ČR ve vícebojích, a jak jinak než opět v oblíbené Litomyšli. První den nám počasí přálo, teplo sluníčko, druhý den bylo pod mrakem, mužům při oštěpu spadlo pár kapek, ale aspoň se lépe běžela závěrečná patnáctka. Letos se sešel docela velký počet závodníků a vůbec největší účast žen za celé roky. Za to všem děkuji, asi v tom sehrál roli fakt, že se blíží ME na Madeiře, kam se asi mnoho z nás chystá. V sedmiboji se sešlo 11 žen, z toho

sedm v kategorii 35–59 let, jedna starší 60+ a doplnily nás dvě žákyně a jedna žena. V mladší kategorii zvítězila Klára Úlehlová z SK Hranice celkovým součtem 4 035 bodů. Vyzdvihnout lze třeba 80 m překážek za 13,73 s a 763 bodů nebo 800 m za 2:36,26 min za rovných 700 bodů. Druhá byla Natálie Berreur z AC Česká Lípa součtem 3 560 bodů, která nejvíce bodů získala na překážkách, a to 724 za čas 14,00 s. Třetí byla Martina Beránková z SK Kotlářka součtem 3 368 bodů; Martině se nejlépe dařilo ve výšce, kde zdolala laťku na 129 cm a to

jí přineslo 644 bodů. Čtvrtá v pořadí, tedy „bramborová“, byla Anna Křenková z ŠAK Novoborská – nováček v sedmiboji součtem 3 368 bodů. Ve starší kategorii máme též novou členku jak v našem sdružení, tak i ve víceboji, Valerii Fáberovou z Jablonného, po letech bude mít konečně Zuzka konkurentku. Mimo to se k nám připojily mimo soutěž dvě závodnice ze Slovenska, dvě žákyně a jedna žena, tudíž to byl super sedmiboj. V desetiboji si přijelo porovnat síly 15 borců, z toho 7 mladších a 8 v kategorii 60+. V mladší kategorii jednoznačně a s náskokem zvítězil Marek Volf z Tábora s 6 796 body, když celkem čtyřikrát získal přes 800 bodů za disciplínu (100 m za 12,20 s, dálka 566 cm, 400 m za 55,66 s a 100 m překážek za 15,78 s), druhý byl Pavel Bulva z Děčína s 5 595 body, třetí pak Vojtěch Černý

z Liberce s 4 154 body. Ve starší kategorii zvítězil jak jinak než místní Ivo Strnad, který ale do poslední chvíle musel bojovat s Jirkou Tomeškem. Ivo nasbíral celkem 5 265 bodů (831 bodů získal v tyčce za 295 cm a 767 bodů za výšku 136 cm). Druhý byl tedy Jiří Tomešek z Přerova ziskem 5 215 bodů; tomu se nejlépe vedlo v běhu na 100 m s časem 13,80 s, za který získal 723 body. Třetí příčku obsadil nováček v desetiboji Viliam Fábera z Jablonného, když na své konto připsal 4 359 bodů. Tímto bych chtěla poděkovat všem zúčastněným závodníkům za úžasné výkony, dále samozřejmě velké díky všem pořadatelům v Litomyšli za organizaci i ceny pro vítěze, a hlavně rodině Kubičkových za skvělou pomoc a komunikaci. A už teď se těším na další ročník.

Dana Dvořáková, delegát SV ČAS

45. PRAŽSKÁ VETERANIÁDA

21. června 2025

Letošní jubilejní ročník se uskutečnil týden po našem MČR v Pardubicích, v sobotu 21. června, opět v Edenu na stadionu ASK Slavia Praha. I letos se nakonec přece jen podařilo Pražskou veteraniádu uskutečnit podle plánu; hodně pomohla podpora od Městské části Praha 10 a už tradičně pomohli sponzoři. Díky tomu můžeme prohlásit, že i letošní ročník byl jedním z těch vydařených.

Zúčastnilo se celkem 79 závodníků, kteří uskutečnili 233 startů, což je v průměru 2,95 startu na závodníka. Nejvzdálenějším účastníkem byl Antonis Katantonakis z Ofi Creta (Řecko), druhým nejvzdálenějším byl Jiří Volný z Opavy a třetím shodně Lenka Salaba a Michael Pranz, oba z ULC Klosterneuburg (Rakousko). Nejstarším účastníkem byl 95letý Zdeněk Vašata z Hradce Králové, nejstarší ženou byla 80letá Miloslava Ročňáková. Celkem startovalo 13 závodníků starších 80 let.

Vítězem Memoriálu Zdeňka Karáska

v hodu diskem se stal 95letý Zdeněk Vašata z Hradce Králové v novém českém veteránském rekordu v kategorii M95 výkonem 19,05 m. Druhý skončil Václav Sosna z Atletiky Písek a třetí byl Miloš Gryc z TJ Znojmo. Vítězem Memoriálu Václava Hejdy v běhu na 50 m se stal, stejně jako vloni, Bohumil Hovorka, druhý skončil Antonis Katantonakis a třetí místo obsadil Oto Čech. V Memoriálu Antonína Jankovského v běhu na 300 m zvítězil Řek Antonis Katantonakis před Jaroslavem Hejzlarem a Viliamem Fáberem. A vítězem Memoriálu Petra Čecha ve skoku vysokém se stal Petr Ronovský před Otou Čechem a Josefem Vonáškem. O nejlepší výsledek závodů se postaral novým evropským rekordem v hodu diskem kategorie M95 výkonem 19,05 m nejstarší účastník Zdeněk Vašata se ziskem 1161 bodů. Za ním v pořadí nejhodnotnějších výkonů následují Václav Sosna s 1092 body a nejúspěšnější žena Zuzana Kynclová s 1090 body.

Nejlepšího součtu umístění dosáhla opět Zuzana Pumprlová, která zvítězila nejen ve všech třech skocích, ale byla ještě druhá v disku a třetí v kouli a získala tak pět medailí. Letošní veteraniáda byla totiž Zuzky! Dalšími úspěšnými byli Zuzana Kynclová se dvěma zlatými medailemi a Václav Sosna s jednou zlatou a dvěma stříbrnými medailemi.

V aktivitě mužů zvítězil již pojednácté Václav Toman s 39 starty v posledních pěti ročnících a odnesl si za to krásný pohár. Druhé a třetí místo obhájili Josef Vonášek a Jiří Tomešek. V aktivitě žen zvítězila Zuzana Pumprlová s 22 starty v posledních pěti ročnících před Janou Česákovou a Danou Dvořákovou. Nejúspěšnějším oddílem byl AC Praha 1890. O tom, jakou úroveň měl letošní ročník, nejlépe svědčí 10 nových českých rekordů. Zasloužili se o ně třikrát Miloslava Ročňáková (Ž80; 300 m, vrh koulí, hod diskem), Jana Frabšová (Ž60; 60 m), Miriam Stewartová (Ž60; 300 m), Zdeněk

Vašata (M95; hod diskem), Michal Borek (M35; 50 m) a tři štafety v běhu na 4x60 m (kategorie M50, M65, M80). Zvláštním „rekordem“ pak bylo 95 let a 25 dní Zdeňka Vašaty, historicky nejstaršího účastníka Pražské veteraniády. Stejně jako každý rok patří velké poděkování všem těm, kteří se svými sponzorskými dary zasloužili o to, že celá tato akce mohla proběhnout na úrovni, na kterou jsme zvyklí. Letos to byli Městská část Praha 10, Ing. Jan Pospíšil CSc., Miloš Liška, Prof. MUDr. Pavel Kalvach CSc., Josef Drábek, Dagmar Balaštíková, Mgr. Helena Fanturová, Ing. Michal Randa, JUDr. Milan Hoke, Milan Polívka a Petr Ronovský. Poděkování rovněž patří i těm, kteří darovali různé ceny pro závodníky – Slávka Ročňáková, Jana Česáková, Anna Klausová. A poděkování patří i těm, kteří finančně přispívali při placení startovného anebo různými drobnostmi do tomboly.

Za tým pořadatelů Josef Vonášek

ŠUMPERSKÝ ŠIKULA

6. července 2025 Šumperk

V neděli 6. 7. 2025 se opět na šumperském stadionu sešli šikulky a šikulové, kteří mají odvahu vyzkoušet si i disciplíny, které jsou mimo jejich komfortní zónu. Závodí se totiž v disciplínách sedmiboje (60 m př., výška, koule, 60 m, dálka, oštěp a 800/1500m), ze kterých si závodníci mohou vybrat čtyři disciplíny a tři bodově lepší se jim započítají do konečného výsledku.

Letos se nás sešlo 27 a potěšila nás účast i několika nových atletů. Zvítězila domácí Zuzana Pumprlová ziskem 2 463 bodů

před také šumperským Lubomírem Knápkem, který získal 2 152 bodů, a nováčkem Viliamem Fáberem z Jablonného, který vybojoval pomyslnou bronzovou medaili ziskem 1 996 bodů. Jako vždy jsme se na závěr sešli na kávičku v tunelu nad stadionem a užili si krásný nejen sportovní ale i společenský den, který byl opět, jak už je dobrým zvykem, organizačně v rukou rodiny Vykydalů a Jarky Klimešové, kterým patří velký dík.

Zuzana Pumprlová

ZÁPADOČESKÁ VETERANIÁDA

Plzeň 5. srpna 2025

Horká sobota 5. 7. se zlatavou trávou připomínala spíše „zlatou chebskou dráhu“, ale ani panující vedro nijako neubralo nejen na výkonech, ale hlavně na chuti všech účastníků, mezi nimiž bylo celkem 33 atletů z 26 oddílů celé ČR, ve věkovém rozpětí od 36 do 90 let!

Ovšem krom závodících nelze opomenout ani další účastníky, kteří přijeli své kamarády a rodinné příslušníky podpořit radou či svou přítomností, jako např. Běd'a Řechka, Vanda Marušová či Dolanští atd., což bezesporu přispívá k rostoucí společenské oblibě tohoto už tradičního mítinku, na který se všichni rádi vrací právě kvůli jedinečné a specifické atmosféře, kterou dotváří i obětaví pořadatelé nejen na ploše, ale i v servisním zázemí. Proto akce letos přilákala pozornost i několika dalších veteránů, kteří se chtějí aktivně zapojit napřesrok.

Závod ve vrhu koulí se konal současně jako memoriál Josefa Špuláka, bývalého předsedy klubu, a po bodovém přepočtu výkonů všech pětiletých kategorií zvítězil Václav Sosna z TJ Písek přepočteným výkonem 18,98 m, přičemž jeho reálný vrh 12,65 m koulí 4 kg je novým českým rekordem v kategorii M75! A klobouk smekáme nejen před „nestárnoucím“ vrhačským rekordmanem, ale i před našimi nejstaršími: Tondou Kábelem (90) a Pepou Vonáškem (88), jimž oběma gratulujeme nejen k výkonům, ale i ke krásným letním narozeninám.

Pro úplnost dále uvádíme ještě některé

hodnotné výkony dne, které jsou ve svých pětiletých kategoriích povětšinou na úrovni nejlepších deseti veteránských výkonů v historii ČR: Pavel Šíma (M55; ASK Slávia Praha) 60 m 8,5 s, Miloslav Král (M55; AC Praha 1890) výška 151 cm, Pavel Bartl (M60; AC Sporting Příbram) koule 12,50 m a disk 45,64 m, Jiří Kuník (M65; AC Praha 1890) výška 136 cm a dálka 420 cm, Pavel Veleba (M70; Roudnice nad Labem) disk 39,91 m, Vladimír Srb (M70; TJ Sokol Kbely) oštěp 36,82 m, Václav Sosna (M75; TJ Písek) koule 12,65 m (rekord ČR), disk 35,77 m a oštěp 30,41 m, Antonín Kábele (M85; ASK Slavia Praha) 50 m 12,5 s a 60 m 13,9 s, Josef Vonášek (M85; TJ Bohemians Praha) výška 91 cm a dálka 239 cm, Martina Beránková (Ž50; SK Kotlářka Praha) oštěp 25,86 m, Irena Stahlová (Ž65; Atletika Klatovy) koule 7,55 m, Zdeňka Špererová (Ž65; Atletika Klatovy) koule 7,44 m a disk 18,00 m, Irena Vaňáčová (Ž65; TJ TŽ Trinec) koule 7,14 m a oštěp 19,04 m, Daniela Škopková (Ž75; Sokol České Budějovice) oštěp 12,41 m. Kompletní výsledky jako obvykle rozesíláme nejen na oficiální atletický web, ale i na známé mailové adresy účastníků. A protože v našem pokročilejším věku je ZDRAVÍ nade vše, s potěšením konstatujeme, že i několik drobných zranění (Stahlová, Kábele) jsme zdárně ošetřili a posléze už i překonali. Na shledanou příště!

Václav Anton

MISTROVSTVÍ ČR V TRAILU

6. září 2025 Plasy

V sobotu 6. září se v Plasích uskutečnil již osmnáctý ročník Baroko Maratonu, který nabízí tratě od 4,2 km až po Ultra 100 km. V loňském roce zde pořadatelé s pomocí více než 100 dobrovolníků znamenitě uspořádali MČR Masters v krosu a to byl důvod opět se do Plas letos vrátit. A vyplatilo se! Běžci se sjeli z celé republiky; zúčastnilo se 141 mužů a 77 žen.

Tento závod byl také závodem nově vzniklého Běžeckého poháru Plzeňska, který čítá celkem 24 závodů v Plzeňském

kraji. Trať měřila 21,1 km, z toho 99 % v terénu, většinou velmi těžkém a bahnitém. Páteční deštivé počasí potrápilo organizátory při přípravě areálu na Velké louce v Plasích. Z vítězství se radovali Michal Burian ve výborném čase 1:24:48 h a plzeňská atletka Petra Šmákalová reprezentující Sokol SG Plzeň Petřín s časem 1:33:01 h. Závod odstartoval plzeňský himalájský horolezec Honza Trávníček.

Vít Malík, delegát SV ČAS

MISTŘI ČR MASTERS V KROSU 2025:

ŽENY

Ž35	Eliška Kunce	1:40:24 h
Ž40	Martina Kovářová	1:51:26 h
Ž45	Petra Šmákalová (Sokol SG Plzeň Petřín)	1:33:01 h
Ž50	Blanka Šindelářová	1:46:49 h
Ž55	Barbora Jandíková (Běh Kladno)	2:07:36 h
Ž60	Martina Nováková (Slavia Žižkov Voláč)	2:42:48 h
Ž65	Alena Borecká (Nýřany)	2:10:22 h
Ž70	Irena Moosová (BEST TIME)	3:16:45 h

MUŽI

M35	Marek Dietl (HS Horažďovice)	1:30:37 h
M40	Jan Kasal (AK Sokolov)	1:26:16 h
M45	Dušan Horvát	1:30:58 h
M50	Ondřej Fiala (Tatran Vysoké nad Jizerou)	1:36:16 h
M55	Tomáš Bičík (ToBi Training)	1:44:00 h
M60	Pavel Maršík (Salming Running Česko)	1:49:40 h
M65	Tomáš Píchal Růžďka	1:45:39 h
M70	Zdeněk Pavlíček (Triclub Česká Lípa)	1:54:38 h
M75	František Večeřa (TJ VTŽ Chomutov)	3:04:32 h

LETNÍ LIBEŇSKÁ SKOKANSKÁ VETERANIÁDA

2. srpna 2025

Už 31. díl Libeňského veteránského turné se opět bez omezení věku konal v areálu AC PRAHA 1890, a to jako 9. letní skokanská veteraniáda. Je zřejmé, že se nemládnoucí atleti nechtějí s atletikou loučit a tretry na hřebík pověsit. Ani v době dovolených nevynechají pěknou příležitost k radostnému setkání a k potěšení z atletického pohybu.

veteránská **ATLETIKA**

Přátelského setkání se při uplakaném počasí v 65 startech zúčastnilo rekordních 25 závodících a z toho se jich 11 odhodlalo závodit v medailovém skokanském trojboji. I když asi kvůli horší předpovědi počasí nepřišli další přihlášení, je to nárůst proti minulým rokům. Také někteří tradiční účastníci z AC nedorazili, přesto naši AC Praha

22

1890 dobře reprezentovalo 7 závodníků. Obdiv si zasloužili hlavně nejstarší atlet Pepa Vonášek a za nejlepší výkony Adrian Olszewski z Polska. Také další borci dosahovali velmi dobrých výkonů – viz výsledky na ac1890.cz. Pozornosti si užili též mladí veteráni Jan Meissner, Petra Greenová, Pavel Pleskanka a dvě atletky z nejmladší generace. Kromě jednotlivých skokanských disciplín a skokanského trojboje jsme soutěžili také ve vloženém vrhu koulí. Nejlepší tři závodníci z každé disciplíny byli

23

odměňováni na stupních vítězů diplomy. Skokanský trojboj jsme hodnotili podle nejlepších tří skoků diplomy i medailami. Děkujeme za účast všem zúčastněným závodníkům, rozhodčím a mnoha dalším fandícím. Také děkujeme klubu za umožnění závodů a dále všem sponzorům, kteří přispěli zejména organizačně (Jaroslav Chaluš, Zbyněk Kubec, Jana Zemanová), diplomy a medailami (Petr Dvořák), při přípravě (Kamil Vrátný) a finančně (Jan Pospíšil, Pavel Robl, Jan Hejzlar).

Kamil Vrátný

veteránská **ATLETIKA**

devadesátiletý

| tak trochu jiný rozhovor |

Původně jsem měl v plánu udělat s Tondou Kábelem, který v srpnu oslavil 90. narozeniny, standardní rozhovor – kdy jsi začal sportovat, kdo byl tvým vzorem, co byl tvůj největší úspěch, jak se dnes připravuješ apod. Ale už po pár minutách od zapnutí diktafonu při našem setkání začalo být jasné, že o běžný rozhovor nepůjde ani náhodou. Tonda se ponořil do vzpomínek, volně přecházel z období do období, vzpomínal na kamarády, které během své dlouhé sportovní kariéry potkal, a já se jednoduše zapomněl ptát. Nebo se mi spíš nechtělo chvílemi až trochu magické vyprávění přerušovat. A tak jsou následující řádky spíš výběrem volně navazujících útržků z téměř dvouhodinového vyprávění demonstrujícího, jak bohatý sportovní i osobní život Tonda žil a žije. Snad si ho užijete stejně, jako jsem si ho užil já.

Kdy a kde jsi začal sportovat?

Někdy v roce 1952, když jsem pracoval jako strojní zámečnický v ČKD, kde tenkrát atletiku dělali Horčic, Fikejz a další už zkušený borci. A když byl Sokolský den, šli jsme na Spartu a bylo nás asi 365 lidí. Já jsem byl vždycky tak trochu rebel, když je něco povinného, tak jsem říkal „Nebudeme jim tady dělat šaškárný, budeme to bojkotovat!“. Jenomže jak jsem tam přišel, tak to člověku nedalo a říkal jsem si „Přece se nenechám porazit!“ a dostal jsem se do finále, které se běželo druhý den. Ale to byla ještě škvára a já jsem vůbec nevěděl, co jsou tretry. Tak jsem si jen vydlabal v dráze jamky, ale rozhodčí stejně přišel a „Jak to že nemáš tretry?“ a „Půjčte mu někdo tretry!“ Tak mi je někdo půjčil a já v nich doběhnuv v tom finále třetí. A řekli, že jsem talent a mám u toho určitě zůstat.

A v mládí nic?

V mládí jsem běhal za Spartu, ale trhaly se mi svaly. Možná z toho, že jsem v dětství přechodil zápal plic, možná kvůli něčemu jinému. Vždycky jsem chvíli trénoval, pak tři týdny léčení a odpočinek, znovu zranění a tak pořád dokola. A tak jsem toho nechal, protože mi to nedávalo smysl. Mohl jsem i na vojnu do Dukly, ale já se bránil. Na vojnu jsem šel nakonec do Žatce, kam mi pan Kulhánek pořád posílal zprávy, abych se dostavil na různé závody, ale z vojny to nešlo.

Takže konec?

No, když vojna skončila, pan Kulhánek povídá „Pojeď do Budějovic. Když za ně budeš závodit, užiješ si – po závodech dělají zabíjačky a tak. Vlastně taková rekreace. Zaříd' si to na Spartě.“ A já na to, že nic nezaběhnu, protože jsem na vojně nic nedělal, ale že dobře, a šel jsem na Spartu. Jenže oni „Tak my za tebe platíme příspěvky a ty nás chceš opustit? Přitom my nemáme teď sprintery, všechno nám tu teď běhá blbě.“ A tak jsem zůstal.

A běhal?

No, šel jsem na první závody a zaběhnul 11,9 s, hůř, než jsem běhával před vojnou. Ale oni byli nadšení, tak mě vzali do družstva a já jsem se začal zlepšovat. A dělal jsem to do třiceti – to jsem skončil kvůli rodině. Ale na Zahradním městě byl oddíl házené, kam utekly holky ze Slávie, jejich funkcionáři mě viděli občas pobíhat, tak řekli „Pojeď k nám, budeš trénovat házenou.“ Já na to, že ani nevím, jak se hází aut, ale oni že nevádí. Udělal jsem jakési zkoušky a začal trénovat házenkářky.

Jenom trénovat?

No, holky říkaly „Přece se na nás nebudeš jenom dívat.“, tak jsem s nimi začal běhat. A dotáhl jsem je až na mistrovský titul. Ale nebavilo mě to dlouho. Tak jsem skončil a dělal různé jiné věci – horolezectví, dálkové pochody (třeba Praha–Prčice jsem nikdy nešel kratší než 70 km), fotbal, zápasy. Tuhle si mě fotil tady na Slávii i Pavel Horváth, že se dozvěděl, že jsem kdysi hrál fotbal.

A kdy jsi se vrátil k atletice?

K tomu mě přemluvila Helenka Fanturová, že budou veteránské závody ve Stromovce. A to už byla vlastně třetí atletická kariéra. Protože já jsem vyloženě závodní typ; mě nebaví až tolik trénovat, ale závodit strašně. Hlavně krátké běhy v hale a štafety. A tak jsem v 68 letech zaběhl stovku za 13,28 s a běhám do dneška.

Kam jsi se s veteránskou atletikou dostal nejdál?

Jižní Afrika? Tam jsem byl čtvrtý v rozběhu i čtvrtý v semifinále, postupoval jsem do finále, ale nevěděl jsem to; myslel jsem, že postupují tři. Tak jsme vyrazili na výlet do okolí, do vesnice domorodců, tam holky polonahý, tak jsme se dobře bavili, vrátili se a Pepa Vonášek mi povídá „Tondo, jdi se podívat, běžíš.“ Já mu nevěřil, ale byla to pravda a já běžel bez rozcvičení a skončil sedmý. Ale byl jsem leckde – v Nice, Birminghamu, vždycky s nějakým zraněním – já běhám pořád, i se zraněním. A na světových veteránských hrách na Novém Zélandu jsem si zkusil 200 metrů překážek; rozeběhnul jsem se jak na šedesátku, přeskačkoval jednu překážku za druhou, jenže místo abych zkracoval krok, já ho prodlužoval a na poslední překážce šel „na hubu“, ale stejně vyhrál. A diváci byli nadšení. Na druhý den dálka, já už nevidím moc dobře, tak jsem pořádně ani neviděl odrazové prkno, ale dostal se na 3 metry a taky vyhrál.

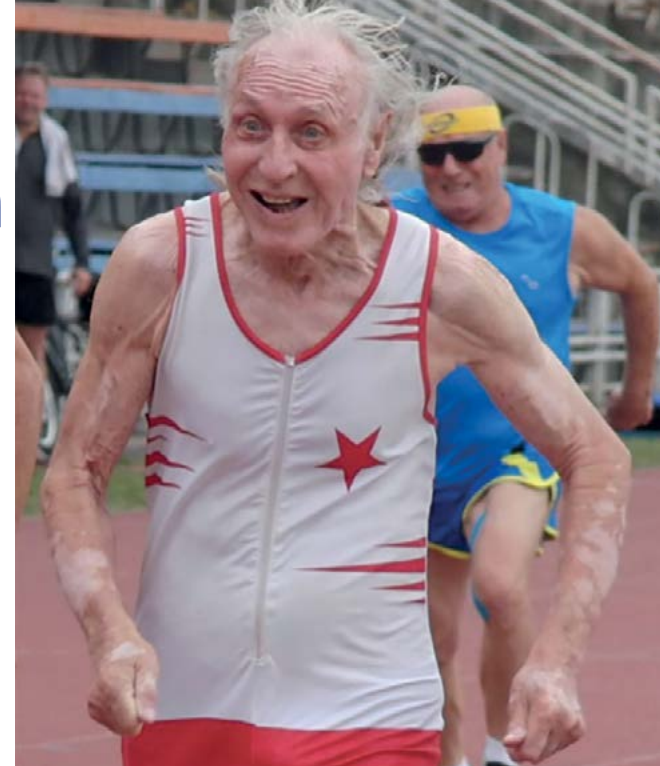
Já jsem ale vždycky jezdil do těch zemí, abych je poznal. Když jsem dosáhl nějaký úspěch, tak mě to samozřejmě potěšilo, ale kvůli tomu jsem tam nejezdil. Jezdil jsem za poznáním. Sportovní turista.

Proč myslíš, že jsi vydržel na dráze tak dlouho?

Nevím, ale já strašně rád závodím, klidně i na veřejných závodech s dospělými; mně nevadí skončit 40 metrů za mladými – čím víc mě někdo poráží, tím víc mě to provokuje zkoušet to znovu. Takže hlavně motivace.

Co životospráva?

No, když jsem byl na vojně, to jsem pil dost – ne, že bych byl závislej, ale chlastal jsem. A byl jsem na holky samozřejmě. A čím jsem byl starší, tím víc mě ty mladší chtěly. A dodneška člověče, já přijdu někam, třeba na poštu, slepecká hůl mi upadne, sbírám ji, odložím si peněženku na židli a samozřejmě ji tam zapomenu. A hned nějaká mladá holčička přiběhne a jestli to prý není moje. Jsou na mě hodný, fakt. Řídím se podle vlastního těla. Od malička jsem vůbec nejedl maso, jenom sladký. Ale v padesáti letech jsem se nachomýtl na zabijačku, přikládal do kamen a jak mi dávali ochutnat, přišel jsem tomu na chuť. A dnes mi tady v masně u Kohinooru říkají „Vy snad jíte jenom maso.“ Ale ve skutečnosti jím všechno, na co mám zrovna chuť.

Kolikrát týdně trénuješ a co?

Dá se říct, že jsem tady na Slávii každý den, skoro pořád. Tuhle jsem upadl na schodech, skoro sem nemohl dojít, ale jakmile se postavil na tartan, jako by mě bolesti opustily. Dřív mě trénoval Petr Novotný, teď už se trénuju sám. Ještě nedávno jsem se snažil trénoval s mladými – třeba starty; dali mi trochu náskok, ale běželi jsme spolu. Ale teď po covidu, který jsem měl dost těžký, už to není, co bývalo. Podle mě jsem neměl dát na doktora, který mi doporučil ležet doma. Zhoršil jsem se o čtyři vteřiny. Měl jsem trénovat dál covid necovid. (Pozn.: Redakce zpravodaje se rozhodně neztotožňuje s Tondovými léčebnými postupy a nedoporučuje je komukoli.) Ted' se snažím dostat aspoň na úroveň před covidem. Ale musím už běhat menší dávky a volněji než dřív. Nepřetáhnout to.

A cíle?

Myslím, že na stovku bych se ještě mohl dostat někam na 22 vteřin. V tréninku se to pomalu zlepšuje.

Tondo, díky, přeji za všechny co nejpevnější zdraví, co nejvíc chuti do tréninku a těším se, že se budeme dál potkávat při veteránských závodech.

ptal se Petr Suchomel

Termínová listina 2025 | a dál |

4. 10. 2025	MČR v klasickém pětiboji	Praha – Kotlářka
5. 10. 2025	Víceboj smíšených dvojic	Praha – Kotlářka
5. 10. 2025	Mistrovství ČR veteránů v maratonu	Hradec Králové
8.–19. 10. 2025	Mistrovství Evropy veteránů na dráze	Madeira (Portugalsko)
18. 10. 2025	Mistrovství ČR veteránů 10 km silnice	Havířov
26.–28. 6. 2026	Mistrovství světa veteránů v běhu do vrchu	Janské Lázně
26. 3.–2. 4. 2026	Mistrovství Evropy veteránů v hale	Toruň (Polsko)
22. 8.–3. 9. 2026	Mistrovství světa veteránů na dráze	Daegu (Korea)
24.–26. 7. 2026	MAELO 2026	Lovosice

Sledujte náš web www.atletika-veterani.cz/kalendar/, kde najdete vždy nejaktuálnější termínovou listinu. Kromě toho také výsledky veteránských ME, MS, MČR i dalších závodů, archiv čísel Veteránské atletiky i ročenky ke stažení a mnoho dalšího. Kdo používá Facebook, může se zapojit do skupiny ATHLETICS MASTERS 35+CZ.

MEZISTÁTNÍ UTKÁNÍ ČR–SR VE SKOCÍCH 26. 7. 2025 ŠUMPERK

Dne 26. 7. 2025 se uskutečnil 5. ročník skokanského mítinku na krásném šumperském stadionu. Počasí si s námi trochu hrálo, ale nakonec bylo příjemně na závodění, mimo skoku do výšky, kdy hodně jemně mrholilo.

Přestože utkání bylo dlouho dopředu v termínovce a všichni o něm věděli, byla účast malá. Osobně mě mrzí to, že ač jsem zajistila stadion a dlouho dopředu byl znám i datum konání, ze Slovenska se účastnil pouze jeden závodník v tyčce, a to Miroslav Bajner; tomu děkuji za to, že zachraňoval mezistátní charakter utkání. Jinak za Českou republiku se sešly čtyři ženy a devět mužů, kteří se snažili ze všech sil bojovat a myslím, že se jim

dařilo podávat slušné výkony. Nejlepší obodované výkony jsou 904 bodů Ivo Strnad za 290 cm v tyčce, tam se také podařilo Miroslavu Bajnerovi skočit 320 cm a získal 880 bodů, dále ve výšce překonal laťku ve výšce 134 cm Antonín Hadinger a získal 803 bodů. Nezahálela ani Zuzka Pumpřlová ve výšce, kde se přehoupla přes 122 cm a inkasovala 807 bodů.

Děkuji všem, kteří přijeli, velký dík patří též pořadatelům, rozhodčím a především Tomášovi Vykydalovi za veškerou přípravu. Bohužel toto byl 5. ročník a obávám se, že pro stále klesající zájem bude tato akce nejspíš zrušena.

Dana Dvořáková, delegát SV ČAS

JUBILANTI

ŘÍJEN	65	Hana Budínská	Brno-Soběšice
	65	Zuzana Pumprlová	Šumperk
	70	Ema Rycková	Strahovice
	75	Dagmar Dvořáčková	Brno-Komín
	75	Petr Filip	Humpolec
LISTOPAD	45	Zdeněk Kvaš	Nýřany
	55	Jiří Pour	Janovice nad Úhlavou
	60	Marina Senkovskava	Praha
	75	Milan Adámek	Valašské Meziříčí
	75	Dagmar Dvořáčková	Brno-Komín
PROSINEC	60	Josef Česák	Pardubice
	60	Milan Kakeš	Řadovy
	70	Ladislav Špacír	Olomouc
	75	Václav Goldbach	Týniště nad Orlicí

Všem jubilantům upřímně gratulujeme a přejeme jim pevné zdraví co nejvíc radosti v osobním i sportovním životě.

představenstvo SV ČAS

INTERSPORT®

VETERÁNSKOU ATLETIKU vydává představenstvo SV ČAS.

Uzávěrka tohoto čísla: 20. 9. 2025. Redakce: Petr Suhomel, grafika a zlom: Jan Rein.

Autoři fotografií: L. Nováček, M. Stewartová, J. Česáková, T. Petr, E. Erben, J. Nekula, V. Novotný, J. Zemanová, Z. Doksanský, P. Taibr, D. Lüringová, A. Bouchnerová a další.

VA vychází v nákladu 400 ks, www.atletika.cz/clenska-sekce/veterani.

MARATON | PŮLMARATON

Muži & Ženy

ŽITAVA | WEINAUPARK | 25. 10. 2025

LUSATIAN RACE WALKING

10:00 | START CHŮZE 1 KM, 2 KM, 3 KM
10:30 | START CHŮZE PŮLMARATONU, 30 KM, MARATONU
11:00 | VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ 1 KM, 2 KM, 3 KM
12:30 | START CHŮZE 5 KM, 10 KM
12:45 | VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ PŮLMARATON
14:15 | VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ 5 KM, 10 KM
14:45 | VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ MARATON
15:00 | VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ 30 KM MASTERS
15:15 | CÍL, KONEC SOUTĚŽE

Interreg

Kofinanciert von
der Europäischen Union
Spolufinancováno
Evropskou unií

Sachsen - Tschechien | Česko - Sasko